

at vi staar med en organisatorisk Lov i Haanden, og den er det umuligt, forekommer det mig, at give fra sig, naar man lader en Tilladelse til at have saadanne Bierhvery blive staaende. Der er intet som helst at sige de Embedsmænd paa, som Sagen drejer sig om. Er der nogen at sige noget paa, er det os, som har givet Tilladelse til Forholdet enten gennem Finansloven eller gennem den parlamentariske Minister. Men jeg vil ikke hævde, at der er noget at sige paa nogen. Jeg skal blot hævde: at fastholde dette Forhold, naar man udarbejder en ny organisatorisk Lov, er efter vor Opfattelse ganske umuligt.

Den Henvisning, man giver til at afvente en generel Ordning af Sagen, kan vi ikke acceptere, ikke fordi vi ikke ogsaa ønsker en saadan, men fordi denne skal og maa tage Tid. Det er et meget vanskeligere og meget mere indviklet Spørgsmaal, end man i Almindelighed tænker sig. Der er mange af disse Hvery, som man uden mindste Risiko enten for Staten eller for Tjenesten eller for Næringslivet kan lade de Herrer beholde, og hvorfor i al Verden skulde man saa ikke lade dem gøre det? Det vilde være Uret; man vilde ikke kunne begrunde at tage disse Indtægter fra dem. Men der er andre Tilfælde af Bierhvery, om hvilke det utvivlsomt gælder, at der er noget ulogisk i, at Statens Tjenestemænd — hvad enten det nu drejer sig om Tjenestemænd under Udenrigsministeriet, eller der er Tale om andre høje Poster, som er nævnte i denne Forbindelse — har Lov til at have dem, idet det kommer i Modstrid med de Krav, som skal og maa kunne stilles til disse Embeder. En saadan Tilladelse kan vi derfor ikke lade blive staaende i en organisatorisk Lov, som lige fra Grunden forandrer Tjenesten og først og sidst forandrer Aanden i Udenrigsministeriet.

Niels Petersen: Af de foregaaende Talere er det blevet fremhævet — ligesom ogsaa Betænkningen viser det samme —, at der paa mange Punkter har gjort sig Uenighed gældende indenfor Udvalget, og at Partirammerne under Behandlingen af dette Spørgsmaal er blevet sprængt. Det ærede Medlem Hr. Fraenkel hævdede endog saa, at det var alle Partierne, dette gjaldt. Jeg maa i Sandhedens Interesse gøre opmærksom paa, at det gælder i hvert Fald

ikke for det radikale Venstre, for der er ikke noget Punkt, hvor vi to Udvalgsmedlemmer ikke har været enige. Men det er i øvrigt rigtigt nok, at der paa mange Punkter har gjort sig en saadan Uenighed gældende. Men ved Siden deraf vil jeg gerne fremhæve, at det ogsaa har vist sig, at der med Hensyn til Hovedlinierne har været Enighed; og derpaa bygger jeg det Haab, at det skal lykkes at opnaa Enighed om Gennemførelsen af disse betydningsfulde Lovforslag i Løbet af denne Rigsdagssamling. Der er Enighed om, at det, det drejer sig om, er en overordentlig betydningsfuld og paatrængende nødvendig Reform; man bør derfor haabe, at det skal lykkes inden Rigsdagssamlingens Slutning at faa fjernet de Uenighedspunkter, der findes.

Der er, som jeg fremhævede ved første Behandling, Enighed om, at Udenrigspolitikken i alt væsentligt er blevet til Handelspolitik; men gennem denne Erkendelse betinges ogsaa Nødvendigheden af en Nyordning, hvorved Udenrigsministeriet kan yde en værdifuld Støtte for Erhvervene i Arbejdet for at bevare de gamle og naa ind paa nye Markeder. Under de nuværende usikre Forhold rundt om i Verden, under det Kaos, som Verdenskrigen i mange Retninger har efterladt sig, er dette tvingende nødvendigt; thi den nævnte Virksomhed er absolut den vigtigste Opgave for Udenrigsministeriet i Fremtiden. I Forbindelse hermed var det maaske rigtigt at nævne Forslaget om Indretning af et Oplysningsbureau. Jeg nærer ingen Tvivl om, at Oplysningsbureauet og det Raad, der er knyttet dertil, vil faa en ganske overordentlig Betydning til Fremme af vore Erhvervsinteresser omkring i Verden. Som jeg fremhævede ved første Behandling, vilde jeg have foretrukket, at det i selve Lovforslagets Tekst udtrykkelig var blevet nævnt, hvilke Institutioner der skulde være repræsenterede i Raadet. Det var kun nævnt i de Bemærkninger, der ledsagede Lovforslaget. Under Forhandlingerne i Udvalget blev det tilbudt af den ærede Ordfører, at disse Institutioner skulde nævnes i Betænkningen; dette fandt Tilslutning fra alle andre Sider, og herved har vi radikale Udvalgsmedlemmer for vort Vedkommende slaaet os til Ro.

Jeg skal dog i Forbindelse hermed ud-